cutezătorii

Cutezătorii

14
(132)

JOI, 2 APRILIE
1970, ANUL IV

ÎN PAG. 8—9 VĂ OFERIM O FORMIDABILĂ CĂLĂTORIE PRIN JUNGLE, SAVANE ȘI MUNȚI!

M
Viețuitoarele așa cum nu le cunoaștem

a ACTUALITĂȚI CUTEZĂTORII

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

Amazoanele

«Nu știu de ce în clasa noastră se întîmplă cele mai răsunătoare fapte.

Iată una dintre ele: Un coleg are ce are cu fetele. Le bate, le spune vorbe urîte. Într-o zi, ce zicem noi?

— Haideți, fetelor, să-l batem noi, că altfel n-avem ce-i face!

Și ne strîngem noi, vreo cinci fete (printre care și eu, care fusesem cu ideea) și, în recreație, în special că ne bătuse mai înainte și mai făcuse și gălăgie la ora de fizică, sărim toate odată.

Cînd s-a văzut înconjurat, foarte fulgerător i-a pus piedică uneia și a ieșit din încercuire. După asta, colegul nostru s-a mai liniștit, dar acum iar a început. Ce măsuri să mai luăm?»

Floricica DOBRE, cl. a VII-a,
com. Mihăiești-Olt.

Întrebarea asta, «Ce măsuri să mai luăm?» e de tot hazul! Adică păruiala respectivă tot «măsură» se cheamă? Zău, după cele ce s-au întîmplat nu văd ce ar mai putea urma! Eu îmi permit totuși să bănuiesc că în toată povestea asta predomină elementul comic. Nu pot crede nici că băiatul acela e atît de bătăuș, nici că voi sînteți atît de răzbunătoare! Un huligan autentic inspiră deobicei destulă teamă pentru a nu fi atacat, iar niște fete care se respectă nu sar la bătaie... Presupun că tînărul cu pricina e pur și simplu excesiv de zburdalnic, iar voi, niște fete nițeluș mai aprige, care au pus la cale nu o bătaie, ci o mică farsă, un fel de comedie a cărei morală a fost «Uite ce ți s-ar putea întîmpla dacă nu te astîmperi!».

Refuz, așa dar, să cred că ați luat lucrurile *în serios*, că a fost o încăierare *adevărată!* Altminteri, pînă și cerneala cu care scriu aceste rînduri s-ar decolora de rușine și hîrtia ar rămîne albă...

Totul — nu-i așa? — a fost doar o glumă care nu se va mai repeta, pentru că o glumă repetată nu mai are nici un haz, ba chiar devine supărătoare... În schimb, vă veți înveseli prietenii povestindu-le această întîmplare și neuitînd să adăugați la sfîrșit: «Închipuiți-vă, unii au crezut că era vorba despre o bătaie de-adevăratelea!»

Ovidiu Zotta

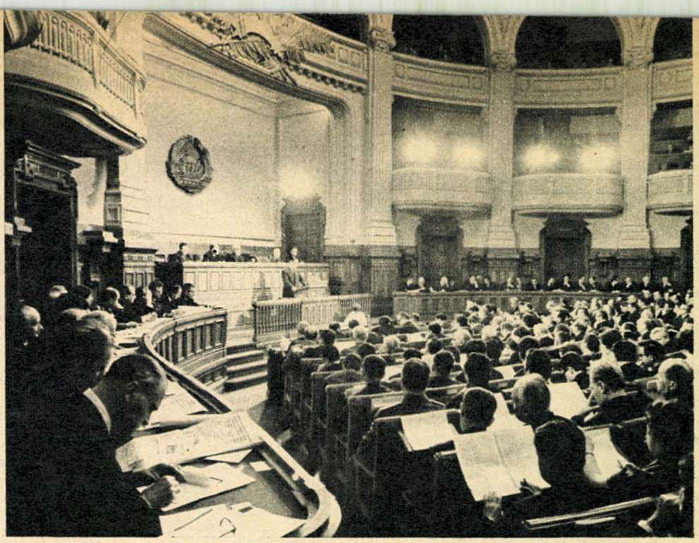

Miercuri, 25 martie 1970, au început la București lucrările sesiunii a patra a celei de-a șasea legislaturi a Marii Adunări Naționale.

PIONIERII ROMÂNI CINSTESC MEMORIA LUI LENIN

● *Casa pionierilor din Fălticeni găzduiește în aceste zile expoziția de pictură intitulată «Cinstim memoria lui V.I. Lenin». Cele 50 de tablouri realizate de elevii Școlii generale de 10 ani din Dolheștii Mari, județul Suceava, în tuș și acuarelă, îl înfățișează cu expresivitate pe Lenin în mijlocul copiilor, al tovarășilor de luptă, al familiei, la masa de lucru.*

● *Un interesant fotomontaj despre viața și activitatea lui Lenin au realizat pionierii de la Școala generală nr. 12 din Galați. Curînd, cei mai talentați recitatori și soliști vocali de aici vor evolua în fața întregii școli, prezentînd montajul literar-muzical «Lenin — prieten al copiilor».*

● *Încă din trimestrul întîi, unii pionieri și elevi de la Școala generală nr. 2 din Baia Mare au adunat pentru o expoziție: cărți, scrisori, fotografii, tablouri care îl înfățișează pe Lenin. Alții au continuat să o îmbogățească cu desene și cu poezii personale. Zilele acestea expoziția a fost deschisă printr-un program artistic care a fost dedicat tot sărbătorii centenarului lui Lenin.*

Acțiuni asemănătoare au mai avut loc și la școlile din Vișeul de Sus, Sighetul Marmației, Moisei și în alte localități din județul Maramureș.

CALENDAR

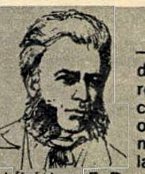

11 aprilie 1970 — se împlinesc 140 de ani de la nașterea lui Emanoil Bacaloglu (m. 1891) om de știință român, participant la revoluția de la 1848. Matematician și fizician, E. Bacaloglu a fost profesor la Universitatea din București și membru al Academiei Române. El a publicat primele lucrări românești de matematică și fizică, punînd bazele terminologiei științifice în aceste domenii.

12 aprilie 1961 — I.A. Gagarin a deschis era zborurilor omului în cosmos. Pe nava-satelit «Vostok-1», maiorul aviator sovietic a efectuat cu succes primul zbor extraterestru în jurul pămîntului.

14 aprilie 1970 — se împlinesc 35 de ani de la moartea scriitorului Panait Istrati (n. 1884).

O CASĂ A PIONIERILOR LA SAT?

DA!

spun Cutezătorii

Casele pionierilor de la Brașov sau Timișoara, de la Iași sau Craiova sînt binecunoscute. Aici, viorile prind viață în mîinile copiilor, descătușind de sub degetele lor, din vibrația strunelor, melodii de o rară frumusețe, lemnul obișnuit se preface în sculpturi luînd chipul lui Dragoș Vodă sau Ștefan cel Mare, iar în alte locuri, ca la Constanța, mîinile dibace ale micilor tehnicieni fac durabile carturi, în linii aerodinamice.

Nu de mult, și copiii de la Mădăraș — Satu Mare au trăit un eveniment îmbucurător: crearea unei case a pionierilor, cu numeroase cercuri, printre care de matematică, fizică, chimie, înzestrate cu aparatură modernă, unde copiii pot să-și dezvolte înclinațiile, pasiunea creatoare.

Această *primă casă a pionierilor dintr-o localitate rurală* a luat ființă din inițiativa directorului școlii din localitate, Vespasian Onac.

MICRO INTERVIUL NOSTRU

CU ALECU POPOVICI

ale cărui piese ați avut prilejul să le vedeți adeseori pe scenele teatrelor noastre («Afară-i vopsit gardul, înăuntru-i leopardul», «Poveste neterminată» ș.a.).

Red. Festivalul teatrului școlar este un bun prilej pentru «Cutezătorii» să vă asculte cuvîntul.

A.P. **Mă bucură că teatrul a sosit în școală sub formă de spectacole jucate chiar de copii. Teatrul a avut totdeauna prieteni buni, o prietenie care durează de cîteva mii de ani, iar cei mai credincioși i-au fost totdeauna cei foarte tineri.**

Red. Se spune că teatrul este o școală. Ce lecție poate preda?

A.P. **Teatrul «cu ghiozdan» ne poate învăța să vorbim limpede,**

să ne mișcăm corect, e un bun exercițiu de memorizare, leagă și mai mult prieteniile (într-o echipă de teatru, coechipierii sînt cel puțin la fel de prieteni ca într-o echipă de fotbal, în fond și unii și ceilalți au de înfruntat publicul — fie cu golurile, fie cu rolurile, răsplata fiind aceeași: aplauzele). Dar cîte nu ne poate învăța teatrul, chiar dacă cei mai mulți n-au de gînd să se facă actori (altminteri cine ar mai fi spectatori?).

Red. Vă poftim la teatrul școlar.

A.P. **Cu plăcere. Abia aștept să aplaud «lecția de teatru», materie care se va preda în această vacanță de primăvară în foarte multe școli. Am să scriu și eu o piesă potrivită, care doresc să fie mult jucată de copii.**

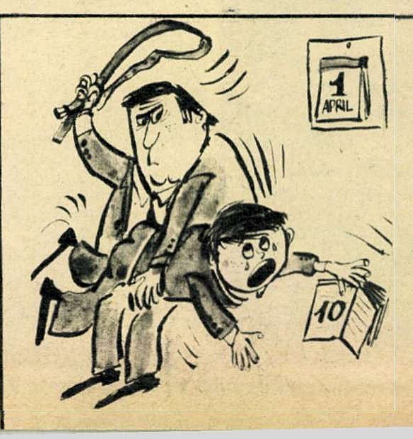

— Tăticule!!! Zău că am luat «10», de ce nu mă crezi??...

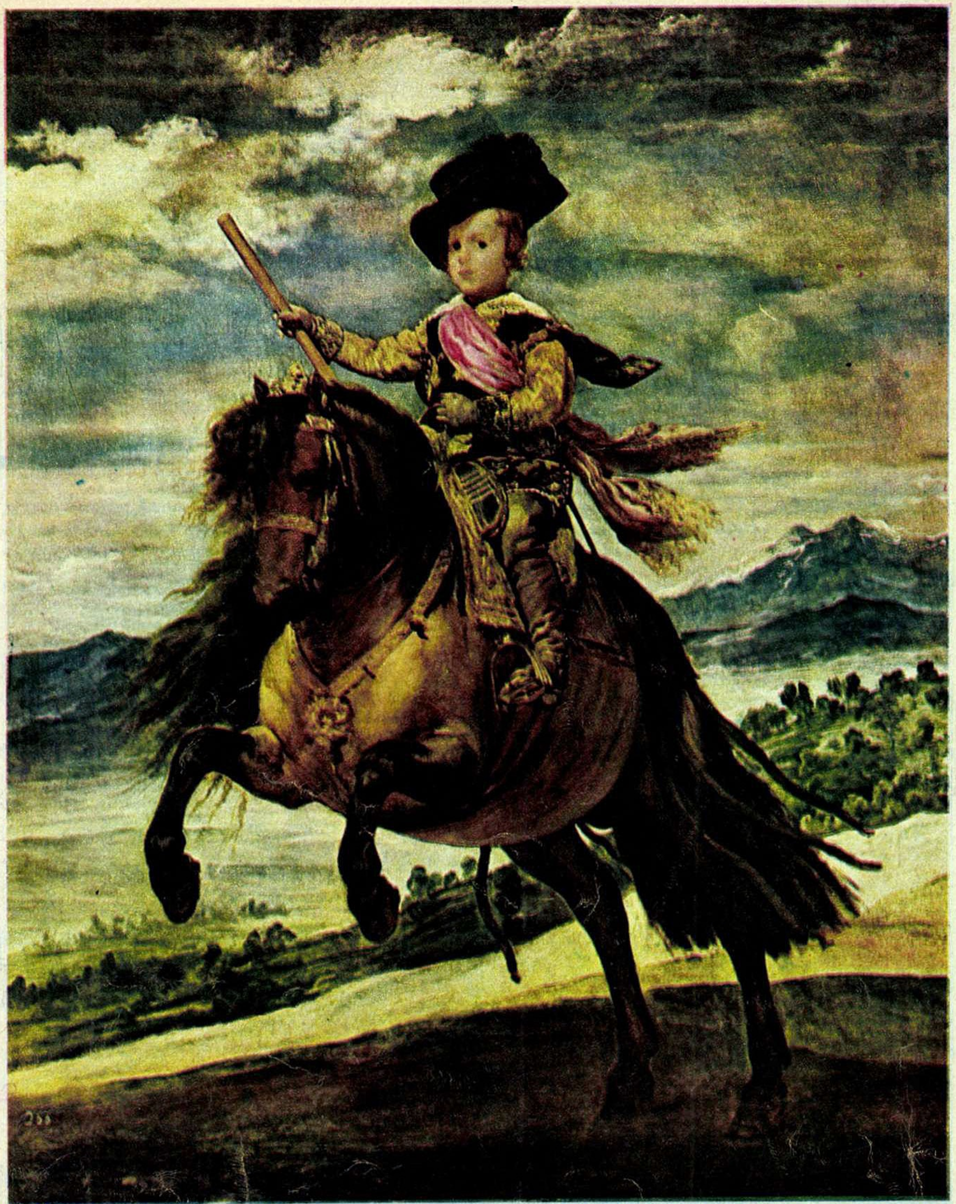

VELÁZQUEZ, DIEGO DE SILVA INFANTUL BALTASAR CARLOS CĂLARE

CUPON
SERIA A II-a
4

1. CE PORTRET DE VELÁZQUEZ
GĂSEŞTE LA MUZEUL DE ARTĂ AL
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA?
2. CUM SE NUMEŞTE MUZEUL DIN MA-
DRID CARE POSEDĂ O IMPORTANTĂ
COLECŢIE DE TABLOURI DE VELÁZ-
QUEZ?

ALBUMUL DE ARTĂ CUTEZĂTORII

Velázquez

1599—1660

În curînd se vor împlini 310 ani de la moartea lui Velázquez şi, după atîta vreme, pictura sa ne apare mereu proaspătă, adevărată, vie: a fost unul dintre cei mai mari pictori realişti pe care i-a cunoscut istoria artei. A avut un destin fericit. În viaţă i-a mers totul bine, a lucrat mult şi cu pasiune, s-a bucurat de stima contemporanilor săi şi a fost răsplătit cu toate onorurile la care ar fi putut aspira un pictor în secolul de aur al Spaniei.

În tablourile sale, diverse scene — istorice, alegorice sau mitologice — sînt tratate totdeauna cu totală naturaleţe, parcă s-ar desfăşura în viaţa de toate zilele. Portretele, fie ale oamenilor de rînd, fie ale membrilor familiei regale, sînt pictate cu acelaşi respect pentru adevăr şi constituie analize psihologice care definesc nu numai trăsăturile fizice, ci şi cele intelectuale, caracterul, temperamentul. Infantul Baltasar Carlos, de pildă, cu o ţinută mîndră şi trăsături fine, e reprezentat pe poneyul său, la o lecţie de călărie. Calul şi călăreţul sînt plasaţi în centrul tabloului, în peisajul în care se recunosc de departe, în zare, munţii Sierra Guadarama. Coloritul e strălucitor şi perfect armonizat. Imaginea, deşi reprezintă o scenă obişnuită, capătă un sens de efigie.

Pictorul francez Edouard Manet, văzînd lucrările lui Velázquez la muzeul din Madrid, unde se află şi tabloul cu infantul Baltasar Carlos, a exclamat cu entuziasm şi încîntare: «Iată pe cel mai pictor dintre pictori!»

HORIA HORŞIA

IMPORTANT!

Nu uitaţi să participaţi la seria a II-a a concursului nostru. În curînd, rezultatele la seria I.

---

*

Fiecare pionier-un pom, o floare!

ANTOLOGIE LIRICĂ

Virgiliu

Virgiliu (Publius Vergilius Maro 70—19 î.e.n.) poet latin, autorul Bucolicelor, Georgicelor şi al Eneidei. Cîntă cu sensibilitate şi gingăşie natura, viaţa la ţară, laudă munca, izvor al bunăstării, progresului şi civilizaţiei, preamăreşte pacea.

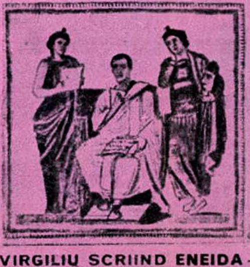

VIRGILIU SCRIIND ENEIDA — MOZAIC

Locuri şi semănături

— fragmente —

De cum vine primăvara — cînd gheţarii de pe munţi
Alburiţi de-omăt spre vale curg topiţi, iară pămîntul
Vîrtojit de-ngheţ se sfarmă înmuiat de dezmierdarea
Zefirului — să şi-nceapă taurul în jug să-mi geamă
Trăgînd plugul, iar brăzdarul, care-a stat în lîncezeală

Să ajungă să sclipească tot frecîndu-se de brazdă.
Aşteptării jinduite a plugarului răspunde
Doar acea semănătură ce de două ori trecut-a
Prin arşiţele de vară şi de două ori prin gerul
Iernii: în ăst chip, grînarul va trosni sub greutatea
Îndesatelor recolte. Numai că, mai înainte
De-a străpunge-adînc cu plugul o cîmpie neştiută,
Cată să discernem bine mersul vînturilor; cerul

Cît de schimbăcios e; ţarna ce-nsuşiri anume are
Ca să fie ogorîtă şi ce datini vechi la muncă
Oamenii pazesc prin partea locului. Să ştim, în fine,
Fiece ţinut sămînţa ce-o primeşte ori respinge.
Ici, mai din belşug, mai lesne creşte grîul; colo viţa;
Dincolo răsar vlăstarii pomilor şi, de la sine,
Pajiştile înverzite!...

În româneşte de LASCĂR SEBASTIAN

XPEDIȚIILE CUTEZĂTORII“

1970

Interviu cu tovarășa ELENA POPARAD, vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

CUTEZĂTORII: E binecunoscut faptul că Organizația pionierilor din țara noastră acordă o atenție deosebită practicării turismului de către pionieri și școlari, că există o continuă preocupare de a descoperi forme specifice pe care să le îmbrace acesta la nivelul copiilor. Credeți că «Expedițiile Cutezătorii» se înscriu în aceste preocupări?

ELENA POPARAD: Fără îndoială că da, inițiativa revistei «Cutezătorii» de a organiza un asemenea concurs de turism fiind cît se poate de inspirată și binevenită, ea devenind o acțiune deosebit de valoroasă care contribuie la îmbogățirea și diversificarea formelor de petrecere plăcută, reconfortantă, educativă și, în același timp, instructivă a vacanțelor.

CUTEZĂTORII: În calitatea dv. de președinte al juriului național al Expedițiilor, ce avantaje deosebite credeți că oferă copiilor acest mare concurs?

ELENA POPARAD: Deși experiența «Expedițiilor Cutezătorii» nu e prea mare, ea este, totuși, concludentă. Fiind o formă complexă de activitate, îmbinînd turismul cu cercetarea științifică, «Expedițiile Cutezătorii» oferă copiilor posibilități multiple de a-și verifica, consolida și lărgi nu numai calitățile fizice, ci și cunoștințele lor de elevi în numeroase domenii: în etnografie și folclor, în istorie, în geologie, arheologie, geografie, botanică, zoologie etc. Totodată, participanții la Expediții au prilejul să cunoască nemijlocit frumusețile și bogățiile patriei, hărnicia trecută și prezentă a poporului nostru, tradițiile sale. În același timp, concursul acesta contribuie la formarea și adîncirea unor trăsături de caracter ale copiilor cum sînt curajul, voința, cinstea, dîrzenia, spiritul de colectiv, inițiativa.

O altă latură pozitivă a concursului este aceea că el îi deprinde pe copii să se organizeze și să se gospodărească singuri, dîndu-le posibilitatea nu numai să-și dovedească, ci și să-și cultive aptitudinile în acest sens. Nu trebuie să neglijăm, totodată, nici aspectul practic al «Expedițiilor Cutezătorii», faptul că materialele descoperite de către expediționari în zonele străbătute și adunate în diverse colecții (albume cu eșantioane de cusături, culegeri de folclor, ierbare, insectare, pietrare ș.a.) contribuie la îmbogățirea materialului didactic al școlilor. Dar concursul acesta n-a cîștigat numai adeziunea deplină a copiilor, ci și pe aceea a unor cadre didactice care, deși de alte specialități decît educația fizică, au dovedit multă pricepere, asumîndu-și din proprie inițiativă răspunderea și sarcina, deloc ușoară, de a conduce echipajele, dovedindu-se pe parcursul expedițiilor nu numai buni organizatori, ci adevărați părinți față de copiii care le-au fost încredințați.

CUTEZĂTORII: Datorită condițiilor impuse de regulament, «Expedițiile Cutezătorii» nu au un caracter de masă, ci unul selectiv. Vedeți în aceasta vreun inconvenient?

ELENA POPARAD: Desigur, noi dorim ca pionierii și școlarii să devină, în timpul vacanțe expediționari. Dorința aceasta însă nu trebuie ne determine să renunțăm la caracterul lectiv al «Expedițiilor Cutezătorii». Faptul acest concurs este rezervat celor mai buni di cei mai buni, acelor pionieri și școlari care, în c tatea lor de elevi, s-au dovedit real pasionați și pr cupați în diverse domenii de activitate, au făcut d dovada unor deosebite calități fizice și mor nu poate decît să-i întărească rolul stimulativ rîndul tuturor copiilor. Totuși numărul participanț la acest concurs va trebui extins pe cît va fi posi în așa fel încît «Expedițiile Cutezătorii» să devin acțiune care să fie cunoscută și familiară tutu pionierilor și școlarilor noștri.

CUTEZĂTORII: Itinerariile Expedițiilor, fiind co ționate să se desfășoare și în a doua ediție la peste 50 altitudine (anul acesta existînd o singură excepție Delta Dunării), presupun numeroase dificultăți. Sîn pentru sau împotriva îndrăznelii expediționarilor în a gerea și parcurgerea traseelor?

ELENA POPARAD: După cum se știe, un echipaje participante la prima ediție a Expediții au parcurs itinerarii destul de grele, devenite și m dificile din cauza condițiilor climaterice în gene nefavorabile. Cu toate acestea, datorită măsuri deosebite luate de către consiliile județene ale Org nizației pionierilor și de către profesorii conducăt ai echipajelor, răspunzători de sănătatea și int gritatea corporală a copiilor, nu s-a înregistr nici o îmbolnăvire, nici un accident. Faptul aces însă nu trebuie să ne liniștească. Itinerariile, ca obligatoriu vor fi aprobate de către consiliile jud țene ale Organizației pionierilor, trebuie alese multă atenție și în așa fel, încît copiii să nu riș nici o clipă, nici un pas. Îndrăzneală da — altfel cu ar fi justificat epitetul de cătezători? — risc însă n Categoric nu!

Jurnal de primăvară

„FIECARE PIONIER - UN POM, O FLOARE”!

De cum au sosit primele zile cu soare, pionierii s-au răspîndit prin grădini, parcuri și livezi, dornici să fie punctuali la tradiționala întîlnire cu... primăvara.

Despre freamătul acestor zile ne-au sosit numeroase vești din țară, o dată cu imaginile aduse de fotoreporterii noștri.

Județul Mehedinți. La Devesel, cei mai mulți băieți lucrează la terminarea bazei sportive. Unii însămînțează gazonul, cîțiva «încearcă» pista de alergări... Alții pregătesc plantarea a patruzeci de tei, ce își vor răspîndi aroma dulce în jurul micului stadion. De asemenea, sînt gata în răsadnițe miile de panseluțe care vor colora marginea trotuarelor în tot satul...

În județele Timiș și Bihor, sute și sute de pionieri, iubitori ai sportului, au amenajat și înfrumusețat peste 330 de baze sportive. Și aceasta, țineți seamă, doar în primele zile ale săptămînii primăverii.

Județul Hunedoara. Pionierii de la Școala generală din comuna Băcia s-au gîndit să-și înfrumusețeze curtea școlii într-un fel cu totul și cu totul original. Cum? Înălțînd aici, în miniatură, bineînțeles, maiestuoasa clădire a Castelului Huniazilor.

În grădina școlii, un grup de băieți, cu un plan al unei construcții ciudate, treceau misterioși. Se opreau din cînd în cînd, căutînd ceva. Mai tîrziu am aflat că erau în căutarea unui loc pentru ridicarea hulubăriei. Cu toții îndrăgesc porumbeii... Primele zboruri de corespondență cu școlarii din satul vecin au și fost fixate.

Județul Galați. Parcurile și împrejurimile Liceului din Pechea, de la Școala generală din Slobozia Conachi au și îmbrăcat haina nouă a florilor și frunzelor proaspete. «O noutate, anunță pionierii de la școala din Suceveni, după îndelungate experiențe am stabilit că tuja orientalis» se poate dezvolta pe locurile noastre. În curînd, tufele ei verzi se vor răspîndi în tot satul, alături de trandafirii crescuți în serele noastre.»

Satu Mare. Aici, în județ, pare să se fi declanșat anotimpul plantărilor. La Homorod, siluetele subțirele ale plopilor străjuiesc intrarea școlii, șoseaua din apropiere. În localitățile Vetiș, Comîrzana și multe altele, școlarii continuă plantarea pomilor fructiferi în livezile școlilor, a copacilor ornamentali pe marginea șosele și drumurilor.

Am consemnat doar cîteva secvențe, cîteva file d jurnalul primăverii înnobilată anul acesta de cop noștri cu această frumoasă dăruire: «Fiecare pionier un pom, o floare!»

Fotografii: E. FUNDULEA și Gr. PREPELIȚ

◀ Arhitecții din Băcia.

O poză „de ansamblu” în parcul Casei Pionierilor din Băicoi ▶

În grădina Liceului din Comarnic vor fi multe flori! ▼

CUTEZĂTORII: Ce anume aţi putea să recomandaţi expediţionarilor şi comandanţilor de echipaje, precum şi consiliilor judeţene pentru o cît mai bună reuşită în cea de a doua ediţie a acestui concurs?

ELENA POPARAD: În primul rînd ca fiecare echipaj în parte să fie din vreme şi temeinic pregătit, atît din punct de vedere al cunoştinţelor generale, cît şi din punct de vedere material şi fizic. În acest sens, o atenţie deosebită trebuie să acorde expediţionarii pre documentării asupra zonei pe care o vor străbate. Pentru aceasta, recomandăm expediţionarilor să solicite sprijinul tovarăşilor profesori, să ia legătura cu oameni de ştiinţă, de artă şi cultură şi cu alte personalităţi locale, care să le dea îndrumările necesare. De asemenea, în ceea ce priveşte dotarea materială a expediţionarilor, trebuie solicitate nu numai consiliile judeţene ale pionierilor, ci şi celelalte instituţii locale. Totul trebuie organizat în aşa fel, încît toţi factorii care dispun de posibilităţi reale să ia parte, într-un fel sau altul, la pregătirea şi reuşita Expediţiilor.

CUTEZĂTORII: Ce anume se preconizează în plus din partea Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor faţă de prima ediţie a «Expediţiilor Cutezătorii», pentru cunoaşterea şi popularizarea rezultatelor obţinute de către expediţionari?

ELENA POPARAD: Se va organiza, ca de obicei, o expoziţie naţională a Expediţiilor, în care vor fi expuse şi mai bine valorificate cele mai interesante materiale culese de expediţionari. De asemenea, cinecluburile pionereşti vor fi invitate să realizeze cel puţin un film color din Expediţii, care va fi difuzat în toată ţara. Mai avem şi alte intenţii în acest sens, dar nu e locul să le enumerăm pe toate. Le doresc tuturor expediţionarilor mult succes!

CUTEZĂTORII: Vă mulţumim!

Cutezătorii

Ziua DE IERI

Băiatul şedea posomorît cu caietul de aritmetică în faţă, la măsuţa lui de lîngă geam. Privea fulgii ce cădeau legănaţi, acoperind sub bundiţa lor albă şi curtea, şi grădina, şi livada... Cum ar fi şters-o afară, dar acum n-avea timp. Trebuia să vadă întîi din ce paranteză trebuiau scoase nucile ce le mai aveau de împărţit cei trei copii din problema 126 şi abia apoi să treacă totul pe curat. Dar pentru că el personal nu avea poftă de nucile din tema 126, privea pe geam, rodea capătul pixului şi se gîndea la... ziua de ieri. Chiulise de la şcoală şi zburdase toată ziulica.

— Ce frumos a fost ieri, ofta băiatul şi privea înciudat tema nr. 126... Eh, dar unde-i ziua de ieri? Unde-i? S-a dus. Păcat... A fost atît de frumoasă...

Oftînd, băiatul simţea că îl umple jalea şi că aproape îi venea să plîngă.

Atunci, de sub masă se auzi o voce:

— Cauţi ziua de ieri? Toată n-am de unde să ţi-o dau înapoi, dar o bucăţică din ea e la mine. Poftim, ia-o...

Vorbise mingea de cauciuc şi, săltînd uşor, îi puse în palmă o frîntură rotundă, jucăuşă şi de un roşu aprins: era cam un sfert din ziua de ieri.

— Eh, nu degeaba rîvneam eu după ziua de ieri, cugeta băiatul. Ce culoare, ce frumuseţe! Păcat că nu e toată...

— Iată încă o felioară din ea, glăsui sticletele din colivie şi în palma băiatului poposi, uşoară ca un fulg şi multicoloră ca un curcubeu, o altă părticică din ziua de ieri.

Şi, rînd pe rînd, mai adăugară şi alţii cîte un căpeţel din ziua dorită.

Partea căţelului era neagră şi sîrmoasă, cea a arcurilor de la divan, străvezie şi albastră ca visul...

Acum era întreagă, toată ziua de ieri. Nu mai lipsea nimic din ea. Şi bulgărele ei fermecător şi rotund avea toate culorile din lume.

Deodată însă băiatul se întunecă la faţă. Văzînd cu ochii, culorile zilei de ieri se învălmăşiră, se învineţiră ca o ciupercă sfărîmată, apoi deveniră cenuşii. Bulgărele ei atît de frumos colorat păli, descrescu, ajunse cît o băşicuţă de săpun, apoi se sparse şi pieri, iar băiatul nostru rămase ca prostit, cu ochii în gol.

Căci ziua de ieri, fără muncă, era făcută din nimic.

M. SÎNTIMBREANU

REPORTER CLUB

RADARUL ROZETELOR

- Atenţie, filmăm!
- Visul unui şahist
- Liceul nr. 1 Tg. Jiu nu răspunde...

STUDIOUL cinematografic «Terra» de la Casa pionierilor din Piteşti a terminat de curînd lucrările de montaj ale primului film de reportaj intitulat «Pasiuni şi talente». Filmul prezintă o parte din activităţile cercurilor pionierilor. Ca o modalitate nouă de elaborare: toţi membrii cercului, împărţiţi pe grupe de filmare, au trecut prin toate fazele de creaţie, respectiv: scenariu, filmare, montaj — cu scopul de a da cîmp liber ideilor, fanteziei creatoare a fiecăruia.

Mircea Plîngău, Şc. generală nr.4, Piteşti

ŞAH, marelui maestru! Încă de la vîrsta de 6 ani visez să devin un Florin Gheorghiu. Acum am 13 ani şi am reuşit să înscriu în palmaresul meu trei titluri consecutive (1968, 1969 şi 1970) de campion ... al străzii! Finalele le-am disputat cu cel mai temut adversar, Ioan Manases — 20 de ani — şi le-am cîştigat pe toate cu 3—1. Partidele, disputate în... familie, s-au sfîrşit cam aşa: remiză cu tata, 2—2 şi 4—2 cu unchiul meu. Particip, bineînţeles, şi la concursul «Căluţul de fildeş». Întrevăd unele şanse. Sînt ambiţios: sper să mă clasez printre primii (dacă nu primul!)

Ilie Topan, Gherla-Cluj

Îndrăznesc să-ţi pun şi o întrebare: în campionatele şcolare de şah ce victorii ai obţinut?

Rep. Pix

Ş.O.S.! — SEMNALUL PLEACĂ de la Şcoala generală Văcăreni, Tulcea!

Către Liceul nr. 1 Tg. Jiu.

De ce semnalizăm? Albumul-ştafetă, plecat din şcoala noastră încă din luna mai 1969, nu s-a mai întors. Am primit confirmări de pe tot traseul parcurs pînă la voi: Văcăreni — Galaţi — Tg. Neamţ — Ipoteşti — Năsăud — Cluj...

Dragi prieteni, cititori ai revistei «Cutezătorii», ajutaţi-ne să-l găsim! Preţiosul nostru album trebuia să străbată sute de kilometri şi să se reîntoarcă acasă plin de aspecte din activitatea pionierească a mai multor unităţi din ţară. În toamna trecută urma să fie deschis într-un cadru festiv, pentru cea mai frumoasă pagină pregătisem un dar din partea pionierilor noştri.

Aşteptăm răspunsul vostru!

„ŞOCUL"

• Un şofer distrat şi...
• Un călător atent

Treptat, treptat, autobuzul se golise. Mai eram doar cîţiva călători care aşteptam în tăcere apropierea ultimelor staţii. Lîngă şofer, rezemat de bară, un tînăr de vreo 25 de ani. Părea că vrea să coboare la prima oprire. Şoseaua era liberă, aşa că şoferul apăsă pe accelerator şi acele vitezometrului indicară viteză sporită. Ajungem prin dreptul Şcolii generale nr. 14. Deodată, văd că şoferul scapă ceva jos. Se apleacă să caute. Pe volan îi rămăse doar o singură mînă...

...Un şoc puternic îi smulge pe călători de pe scaune. Buimăciţi, se uită cu toţii către şofer. Dar...

Cu o mişcare desperată, tînărul de lîngă el îşi încleştă mîinile pe volan, manevrîndu-l cu putere spre stînga. Autobuzul trecu pe lîngă un stîlp de telegraf, la o distanţă extrem de mică.

Şoferul, palid la faţă, abia înţelese întîmplarea. Un moment de neatenţie şi ar fi avut loc un accident. Dar prezenţa de spirit a tînărului fusese salvatoare.

Revenindu-şi, pasagerii au vrut să-i mulţumească. A sărit să-i mulţumească şi şoferul.

— Nu, nu trebuie să-mi mulţumiţi. N-am făcut decît ceea ce ar fi făcut oricare altul în locul meu. În acelaşi moment se grăbea să coboare.

— Cum vă numiţi? I-am întrebat eu, ajungîndu-l din urmă, cu dorinţa să scriu despre această întîmplare.

— Mircea Constantinescu, a venit răspunsul.

Corespondent special
NICOLAE PĂUN
anul I, Şcoala profesională
de chimie, Iaşi

CONVORBIRILE REPORTERULUI PIX

Este, desigur, frumos să fii reporter. Iată, de pildă, ce corespondenţă emoţionantă ne-a trimis FLORENTINA STĂNESCU (Şcoala generală nr. 26 Bucureşti). **Febra marilor pregătiri pusese stăpînire pe detaşamentul clasei lor cu mult înainte de petrecerea evenimentului. Fiecare pionier dorea ca totul să fie la înălţime, fuseseră trimise din vreme invitaţii lucrate de mîna lor. Şi acum Florentina ne dezvăluie secretul acestor mari pregătiri: «În seara zilei de 8 Martie, ne-am primit oaspeţii la serbarea închinată mamelor noastre».**

Alţi corespondenţi ne scriu că a venit primăvara cu *«primii ghiocei, primii muguraşi, păsărelele sar voioase pe ramurile copacilor»...* **Acestea sînt semnalmentele sigure, dragă** VIOREL C. (Tismana-Gorj). **şi cunoscute de toată lumea. Era cu totul altceva dacă din scrisoarea ta am fi aflat despre acţiunile iniţiate în cadrul «Săptămînii primăverii», acţiuni care în anul acesta se desfăşoară sub îndemnul: «Fiecare pionier — un pom, o floare!» Dar, bineînţeles, nu aşa cum ne scrie corespondentul** VASILE C. din Galaţi, **tot referitor la primăvară:** *«pe nesimţite acordurile viori fură acompaniate de ciripitul strident (?) al păsărelelor ce se balansau pe ramurile copacilor treziţi din amorţire».* **Mai trist este că prietenul nostru, «fără să vrea», a căzut «victimă acestei vrăji a primăverii», uitînd că unele substantive, în cazul genitiv, se scriu cu doi** i **(Corect:** viorii, primăverii. **Şi nu** balanţau **ci** balansau).

LUCIAN POPESCU **din** Dăieşti-Vîlcea **ne scrie foarte pe scurt şi concis:** *«Vor sosi din lunga lor călătorie stolurile de rîndunele, cuci, berze. Vor fii întîmpinate de cele 300 de căsuţe lucrate cu multă măiestrie de către pionierii şi elevii şcolii noastre.»* **Este o informaţie consistentă asupra unui fapt concret.**

-CE NU ŞTIE SĂ FACĂ UN REPORTER !?!

Sfătuiesc pe reporterii care mai plutesc încă pe deasupra lucrurilor să coboare în mijlocul colegilor de clasă, de şcoală şi să ne scrie neîntîrziat despre ceea ce se întîmplă acolo.

Pix

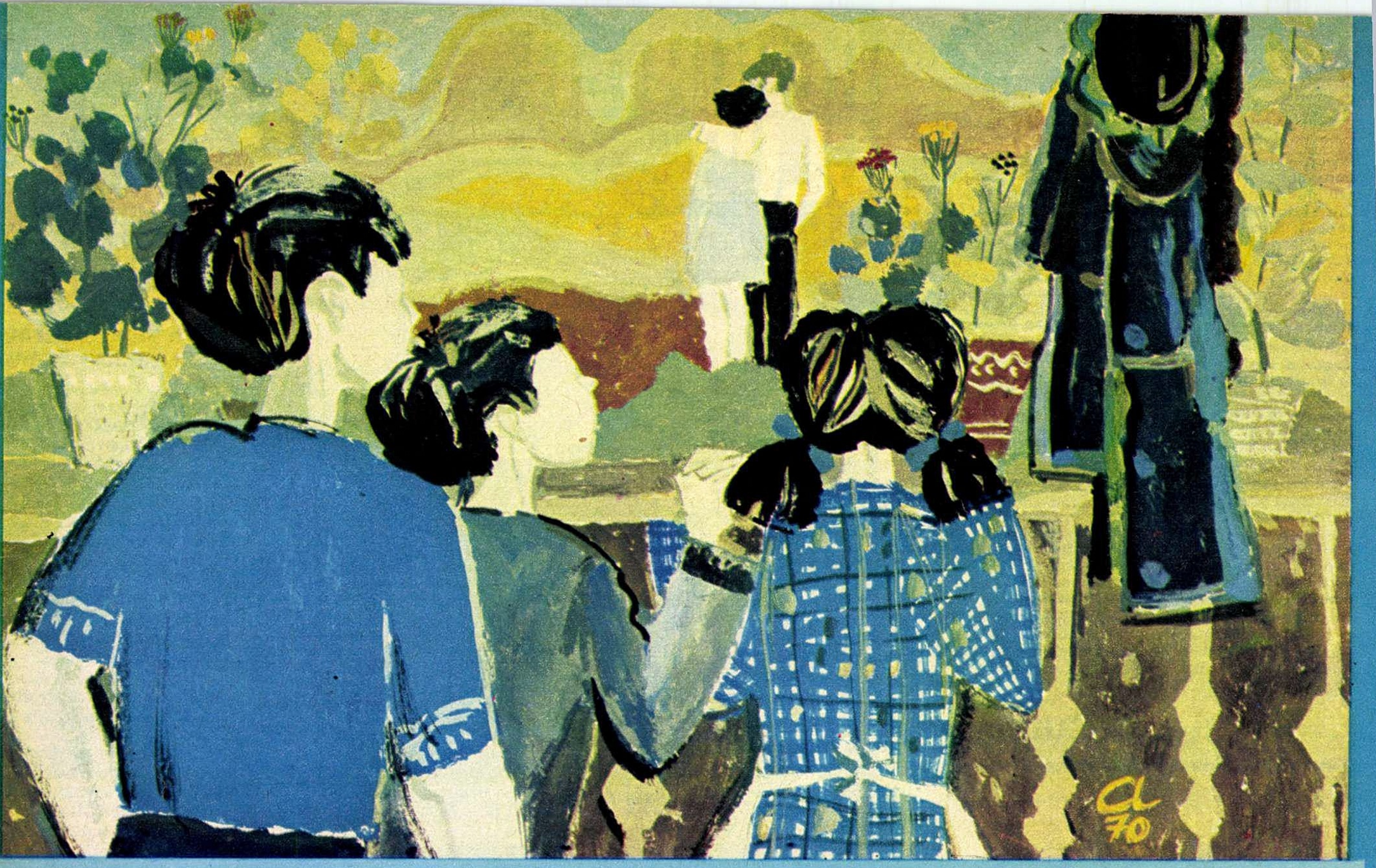

Frații

Povestire de ALEXANDRU VERGU

Așteptau pînă soarele să treacă mai jos de casă, pînă cînd umbra cădea spre colțul cerdacului. Atunci știau că trebuie să sosească de la mină și nenea Sandu fratele lor mai mare. Mama întotdeauna agăța în cui pe cerdac hainele lui de lucru, la vînt: bluza și pantalonii din doc care fuseseră de culoare albastră și se făcuseră negri de praful de la cărbune. Chiar și atunci cînd erau la joacă, jos, la piciorul podului, era de-ajuns ca unul din pici să-și arunce ochii spre colțul ceardacului și, dacă vedea hainele, dădea semnalul. «A venit!» și porneau tustrei la deal; dar nu totdeauna ajungeau pînă acasă. Abandonau cursa și se întorceau din nou la joacă, pentru că această alergătură, de pretext, făcea și ea parte din jocul lor.

În ziua cînd s-au păcălit cu toții, ei văzuseră, ca și altă dată, că soarele s-a oprit scurt timp pe turla de la mină, adică atît cît turla metalică a strălucit ca o oglindă aruncînd reflexe, dar nu se știe de ce (poate unde se mărise ziua) și-au zis că, la ora aceea, nenea Sandu nici n-a ieșit din șut. Se luaseră cu joaca, umbra se mutase trecînd pe nesimțite de cealaltă parte și ei au început un alt joc comunicînd prin semne într-un dialog mut și amuzant cu chipurile lor răsfrînte în apă, și asta a fost; pe pod începuseră să treacă minerii ieșiți din șut. «Să știi că nenea n-a venit» zise fetița privind spre cerdac, unde știa că mama agață hainele lui de lucru. «Ce-o fi cu nenea, că încă n-a venit?» se întrebă și Mihu; cel mic de tot nu știu ce să zică. Crezu că e un nou joc al celorlalți doi, și întrebă repede: «Eu ce fac?». Și fugi după ei.

Cînd au ajuns sus, se dumeriră cu toții: nenea Sandu venise c-o fată și i-o prezentase mamei. Așa stînd lucrurile, copiii au mers în bucătărie; știau că atunci cînd mai e și cineva străin în casă și au de vorbit, desigur, pe ei că sînt mici, mama îi trimite la bucătărie sau la joacă în grădină. O vedeau că se gătise ca de zile mari: luase pe ea o altă fustă și broboada nouă și era nemaipomenit de veselă. Venise în cîteva rînduri la bucătărie după cîte ceva, mereu grăbită, și la urmă umpluse două pahare cu apă, apoi luă un borcan de pe raftul cu dulcețuri și niște farfurioare mici pe tavă. Mama le lăsă lor borcanul, mai erau acolo cîteva linguri bune. Anca se și repezise să-l ia în brațe, drămuind apoi cîte-o linguriță celorlalți. «Să nu greșești să fie cumva mai mult!» zise Mihu renunțînd. «Ia tu tot!» și, întorcîndu-i spatele, o trase de ciuf. Anca strînse din buze: «Am să te spun mamei, te-am prins că fumezi!» îl amenință ea. «Eu fumez? Era o țigară din zahăr». «Daaa? Atunci de ce te legi de mine, că eu mă omor după dulciuri?». Au făcut pace. Imediat și-au ocupat locurile, înghesuindu-se tustrei cu capetele în tocul ferestrei care da spre grădină; îl urmăreau pe nenea cum se plimbă cu fata în bluză albă. «Nu-i mai frumoasă ca mama!» zise la un moment dat, ca o constatare, Anca. «Nu-i» ziseră în același timp Mihu și cel mic, Nelu.

Era de-ajuns ca fata să-și ridice ochii pe o crenguță înflorită, că atunci nenea, gata și repezea o mînă apucînd creanga, culegea floarea și i-o dădea ei. După aceea el își ducea brațul pe după umerii fetei și dînsa, nu numai că nu i-l îndepărta, dar își lăsa și capul pe umărul lui. «Parcă ai zice că tot stau să se tragă în poză».

«Calcă amîndoi pe straturi» sări Anca; cum, doar nenea nu știe că pe acolo îs straturi? Apoi îi văzură depărtîndu-se printre nucii grădinii; nenea trăgîndu-și de fiecare dată pasul puțin înapoi, pentru că îl avea mai mare ca al fetei. O mierlă de grădină se oprise pe un lăstar, aproape de tot, dîndu-se huța și numai după ce se odihni bine ea își luă din nou zborul. Cei doi mai mult ca sigur că n-o văzuseră acolo, deși fusese atît de aproape de ei, altfel fata ar fi întins mîna și-ar fi vrut pasărea aceea, așa cum de obicei fac copiii prea alintați, și nenea Sandu poate că ar fi folosit vreun vicleșug să prindă mierla și să i-o dea ei.

Puștii din fereastră, urmărind totul, ar fi putut să jure că fratele lor mai mare nu văzuse pasărea. Anca răsturnă borcanul cu sirop pe rochiță. Începu să scîncească. Mihu îi cosi tărtăcuța cu vîrful palmei: — Proasto, uite ce e pe tine! Apoi îi mai dădu una, măcar să aibă pentru ce să bîzîie și merse afară. În colțul cerdacului văzu hainele de lucru ale fratelui său pe care mama între timp, le pusese unde le era locul. Se oprise și se uita cum vîntul mișcă mînecile bluzei încolo, încoace, încît acestea păreau niște brațe care îi tot fac semn. Și ce are să se întîmple dacă are să le încerce? Cu capetele în fereastra bucătăriei, ceilalți doi își dădeau coate, chicotind. Îl vedeau că-și strînsese cureaua ridicînd pantalonii sus, dar tot mai călca pe ei; suflecați de cîteva ori, aceștia îi stăteau largi și țepeni, de parcă băiețandrul băgase picioarele în niște căldărușe din pîslă. Chiar și Clăpănache, cățelușul, văzîndu-l, fugi scheunînd.

— Și voi? se întoarse Mihu la cei doi care părăsiseră fereastra și veniseră acolo. Ce vă strîmbați așa? Plecați de-aici!

— Te spunem lui nenea, ziseră ei. El schițase un gest să se ferească, dar Sandu tocmai trăgea poarta grădinii.

— Ia dă-te mai încoa, ortace! îi zise el, văzîndu-l în hainele acelea de lucru. Te-ai echipat să intri în locul meu în șut?

Îi săltă casca, desfăcînd catarama la curelușe sub bărbie, rîzînd de faptul că îi cădea pe nas și îi arătă cum să pună un colac din carton pe margini, ca să-i stea drept pe cap.

— Îl iau la mine în echipă! rîse el spre fată. Și-l bătu ușurel pe obraji. Dar trebuie să mai crești, băiețaș... Uite, hainele astea pe tine, singure îți spun!

— Dezbracă-le, dezbracă-le! țopăiră cei mici.

Mihu rămase cu bluza pe el.

Mama îl văzu, surîse că nu-i stăteau rău, avea deacum încă un băiat mare.

Și auzind fluierul trenulețului ce ducea minerii, ea tresări. «Ce-am să-i zic eu mocăniței aceleia, că îmi cheamă băieții!...»

Desen de GHEORGHE ANGHEL

Bine v-am găsit, fetelor! Ne întîlnim pentru prima oară în această pagină. Dorim un dialog cu voi și-l vrem apropiat, cald, deschis, sincer.

Fiecare fată vrea să se îmbrace cu gust, dar de multe ori, în dorința de a fi frumoasă, uiți ce ți se potrivește și ce nu.

Nu știi cum să te piepteni, sau poate că dorești să-ți tricotezi o bluză cum nu mai are nimeni la fel. Iată numai un mic subiect pentru dialogul nostru. Dar voi aveți o lume a voastră de probleme, legate de prieteni, de colegi, de întîmplări de acasă sau de pe stradă.

În această pagină vom putea discuta prietenește, ca de la egal la egal, despre tot ce vă interesează. Nu uitați că pagina fetelor este o pagină a cutezătoarelor — și pentru a face o comparație — o poartă la care este suficient o singură bătaie ca ea să se deschidă larg înaintea voastră. Începutul e modest, dar promițător. Vrem ca voi să porniți în lume ca niște fete ale epocii noastre, frumoase la chip, înnobilate de gînduri generoase.

Pagina fetelor așteaptă întrebările voastre pentru ca dialogul să fie cît mai viu, cît mai interesant.

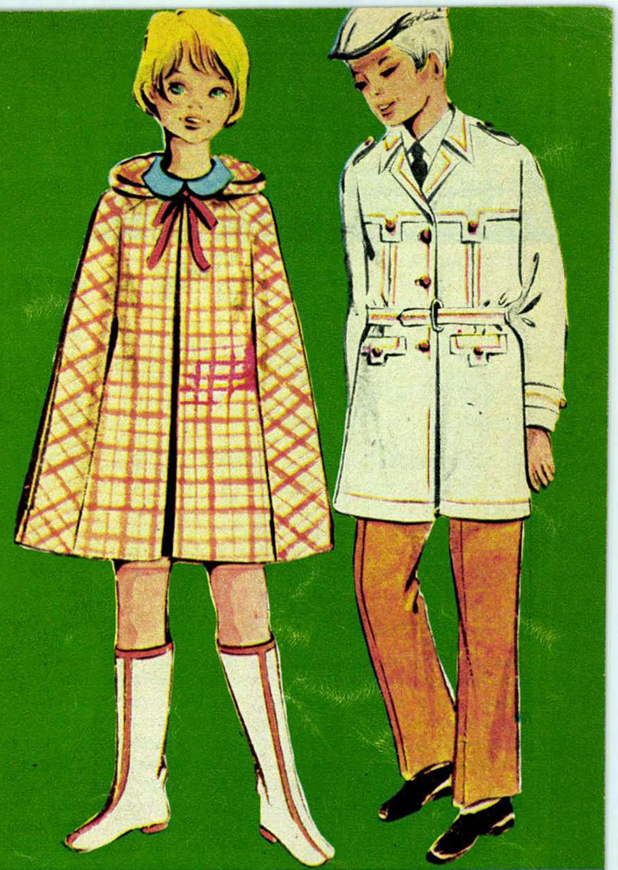

Primăvara aceasta va dărui modei multe culori luminoase: nenumărate nuanțe de albastru și roșu, combinații cu bleumarin și alb, verdele tare ca al frunzelor. Alegerea culorilor în îmbrăcăminte, potrivirea lor sînt esențiale în ținută. Foarte mulți tineri greșesc confundînd eleganța cu împopoțonarea, uitînd că bunul gust se păstrează în limita unei vestimentații potrivite vîrstei. Dar mai bine să lăsăm modelele să vorbească. Cu atît mai mult cu cît au fost realizate anume pentru voi de către Aristia Manea.

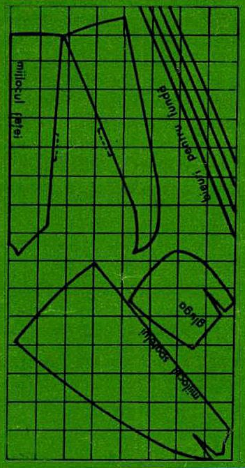

Lucrați singure

Pentru pelerină puteți folosi o stofuliță ecosez din acelea care se găsesc în comerț și care sînt ieftine și frumoase. După tiparul pe care-l dăm, faceți un mulaj de hîrtie. (Pentru numărul 35 l o talie obișnuită, măriți de aproximativ 10 ori tiparul, urmărind părțile care alcătuiesc pelerina). Cu puțină strădanie, veți izbuti să lucrați o haină frumoasă pentru zilele mai răcoroase de primăvară.

Pagina fetelor

Față nouă hainelor noastre!

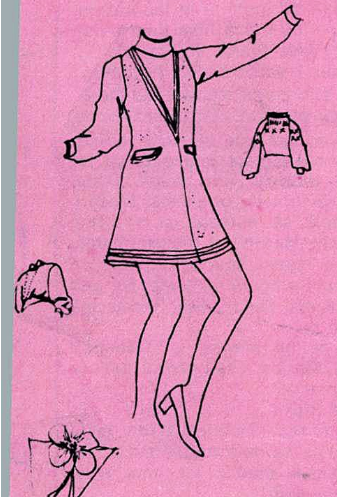

Ileana Cerchez — maestră la Casa de Mode București, specializată la Paris — vă recomandă cîteva combinații frumoase și la îndemînă:

— Un sarafan se poate împrospăta adîncindu-i anchiorul și adăugîndu-i tigheluri ca în model.

— Purtat cu pulovere, sarafanul este o ținută potrivită pentru dimineața. Pentru după-amiază sau seara la teatru, pentru o reuniune la școală, sarafanul purtat cu o ie frumos cusută, cu o bluză cu jabou sau chiar cu un simplu plastron cu o floare devine elegant, are un aer festiv.

Ca să creați în camera în care locuiți o ambianță plăcută, trebuie neapărat să țineți seama de cîteva reguli:

- *Dulapul se așază de preferință după ușă, în așa fel ca să nu izbească privirea, altfel camera pare întunecoasă.*
- *În fața privirii se plasează obiectele joase: o măsuță taburet, fotolii.*
- *Lîngă un perete larg se așază patul sau o bibliotecă.*

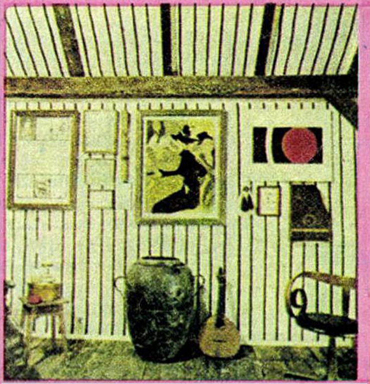

UN COLȚ PLĂCUT

Cu o scoarță românească și cu cîteva perne colorate, canapeaua poate deveni mai plăcută privirii. Ca să întregiți atmosfera, faceți o mică etajeră sprijinită de un suport pe care așezați cîteva vase românești. În spatele patului sau al divanului se pot pune cîteva rafturi pentru cărți. Aveți grijă de culori, îmbinați-le cît mai armonios.

Un perete sau o ușă largă poate fi împodobită cu decupări din afișe și reviste colorate, reproduceri de artă. Panoul de mai sus vă poate inspira.

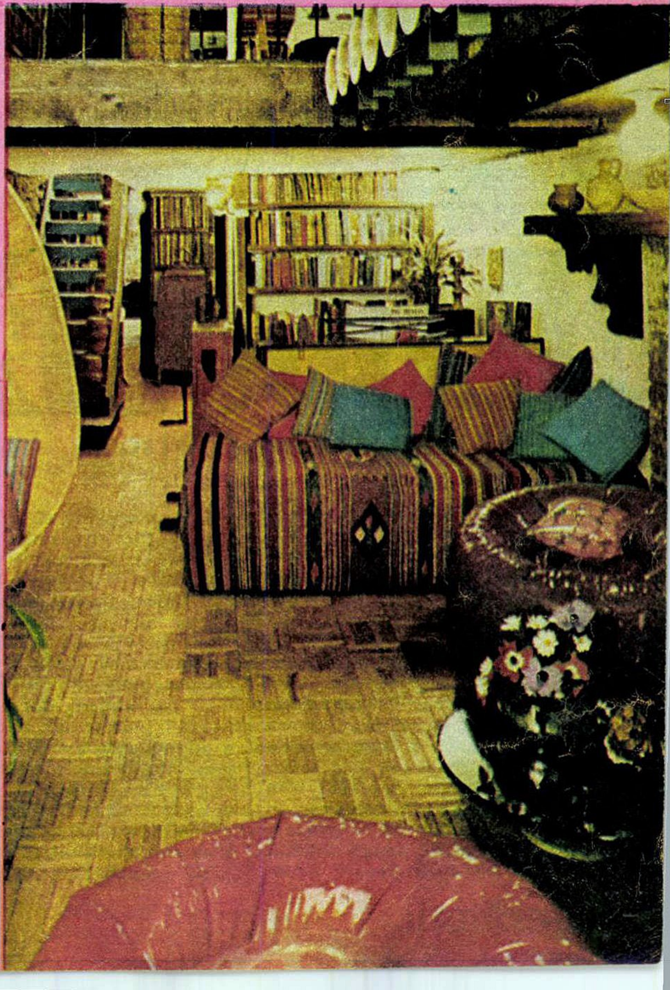

Vă va interesa, oare, acest sport? Avem motive să credem că da. Convingerea aceasta ne e dată nu numai de faptul că oina are o veche tradiție în țara noastră, că este «sportul nostru național», ci mai ales pentru că e un sport antrenant, reconfortant și spectaculos, pentru că echipamentul și amenajările necesare sînt extrem de sumare și la îndemîna oricui.

În acest scop vom publica un scurt ciclu de materiale dedicate oinei așteptînd, cu justificată curiozitate, părerile voastre.

Oina

UN STRĂVECHI SPORT ROMÂNESC

1. UNA DINTRE REDUTABILELE ECHIPE DE OINĂ ALE ELEVILOR — REPREZENTATIVA LICEULUI «SPIRU HARET» CARE, ÎN 1930, A FOST DISTINSĂ CU PLACHETA DE BRONZ ÎN CADRUL CONCURSULUI INTERȘCOLAR.

- **ÎNTRE DOUĂ EXPEDIȚII, OȘTENII LUI ȘTEFAN CEL MARE JUCAU HÎLCA**
- **LA PORȚILE OLIMPIADEI MODERNE**

Oina, jocul cu mingea minusculă, al fentelor și al loviturilor năprasnice, are o istorie care se pierde în trecutul neamului nostru. Cronicarii și învățații vremurilor îndepărtate, care cunoșteau viața și obiceiurile din dulcea Moldovă și Țara Românească, semnalează că aprigii plăieși ai lui Ștefan cel Mare și arcașii lui Mihai Viteazu se constituiau — între două expediții împotriva năvălirilor otomane — în cete ce se «chiteau» cu mingea. Regulile acestui joc au fost păstrate în satele de munte, fiind transmise din generație în generație de către păstori. În pelerinajul lor de la munte la șes, ciobanii le-au răspîndit în întreaga țară. Și astăzi, cei care poposesc într-o comună de munte întîlnesc oameni cu părul nins, care vorbesc cu drag despre joaca lor din copilărie, povestind despre baciul (căpitanul echipei), despre păscari (jucătorii de la «prindere»), despre bîtă (bastonul cu care se bate mingea) și despre alte datini ale jocului cunoscut în trecut sub diverse denumiri: «Fuga», «Hîlca», «Hopăciu», «Matca mare», «Baciu» sau «Hoina».

Prin urmare, oina e cunoscută și practicată la noi din vremuri imemorabile. Jocul nu a fost același întotdeauna și peste tot, el deosebindu-se de la un sat la altul, de la un județ la altul. N-avea reguli scrise și poate că multă vreme s-ar fi jucat așa, dacă nu ar fi apărut... Jocurile Olimpice. Astfel, în 1896, forurile sportive din România primesc invitația de a lua parte la ediția inaugurală a Olimpiadei, care urma să aibă loc la Atena. Lipsea însă regulamentul acestui sport. În mare grabă, s-a apelat la serviciile cunoscutului maestru de gimnastică, Radu S. Corbu, profesor la Liceul «Nicolae Bălcescu» din Brăila. A primit cu dragă inimă misiunea și, împreună cu cîțiva prieteni, a stabilit schița terenului și a redactat diverse paragrafe. Tot el a antrenat echipele care urmau să se deplaseze la Atena. Nu s-a mai plecat la Olimpiadă. În schimb s-au pus bazele primului regulament al jocului de oină.

După apariția regulamentului, oina s-a răspîndit repede și la orașe, îndeosebi în rîndurile tineretului din școli. Primul concurs oficial a avut loc în mai 1899, pe un teren situat pe șoseaua Kiseleff, pe locul unde se află astăzi Stadionul tineretului din Capitală, deschizîndu-se astfel seria entuziastelor campionate școlare. Echipele Liceului «Nicolae Bălcescu» din Brăila (1903—1905), Școlii normale din Cîmpulung Muscel (1907—1909) și Liceului «Gheorghe Lazăr» din București (1923—1925) au cîștigat, fiecare, cîte trei ani consecutiv campionatul național. Prin pasiunea unor profesori, oina cunoaște o vie activitate competițională pînă în 1936, cînd campionatele și alte tradiționale întreceri se sting. Neaducînd venituri, oina a fost complet neglijată, transformîndu-se într-o... cenușăreasă.

(va urma)

TRAIAN IOANIȚESCU

2. BATEREA, UNA DINTRE NUMEROASELE FAZE ALE JOCULUI DE OINĂ. PENTRU A LOVI MINUSCULA MINGE CU ACEST BASTON, ÎN AȘA FEL ÎNCÎT SĂ FIE TRIMISĂ PESTE LINIA DE 65 M ESTE NEVOIE DE MULTĂ FORȚĂ ȘI ÎNDEMÎNARE.

ROMAN FOILETON

OPERAȚIUNEA „HERCULE”

de OVIDIU ZOTTA

EPISODUL XIV

Gîndindu-se la punctul în care ajunseseră cercetările privind dispariția tabloului, Marius avea exact aceeași senzație pe care o încearcă un cîntăreț care nu s-a pregătit din vreme pentru a lua o «acută». Melodia merge, s-ar spune chiar că merge bine dar, pe neașteptate, tocmai cînd trebuie să-l ataci pe **si bemol** din octava superioară, coardele vocale ți se transformă în niște sîrme ruginite. Gîfîi ca sufocat, te ridici pe vîrfurile picioarelor... Totul e zadarnic; în locul rîvnitului **si bemol** se aude doar un guițat. Nu-ți rămîne decît o soluție: să iei melodia de la început, în tonalitatea cea justă... **«Dar care este tonalitatea justă? ofta** Marius. **Mai bine să recunosc în șoaptă: nu știu de unde să reîncep. Am făcut o prostie, m-am străduit s-o remediez, n-am reușit, acum gata. Liniște.»**

Cu toate acestea, nu s-ar fi spus că se plictisește. Se trezise, pe neașteptate, angrenat în fel de fel de obligații plăcute. Fred Apostolescu se ținea de capul lui să vină pe stadion («Sînt sigur că ai fi un **sutist** formidabil»). Geo Blondul, «mare mîncător de cinema», cum își spunea el însuși, găsea bilete la cele mai căutate filme. Eschimosul, plin de idei, îl sîcîia zilnic: **«Hai să mergem duminică la Ploiești, să vedem cursele de cai, trenul îl plătesc eu». «Hai să facem o plimbare cu avionul, 30 de lei o jumătate de oră, plătesc eu».** Doctorul, adică Palaghiță, iubitor de discuții, planifica dinainte subiectele: **«Vino diseară pe la mine, între 7 și 8; aș vrea să discutăm despre mitologia greacă»** sau **«Ție îți place pictura modernă? Am putea să stăm de vorbă despre asta mîine, pe la ora 10».** Odată, Marius îl întrebă: **«Ascultă, doctore, ce obicei e ăsta, să stabilești dinainte subiectele? Și, pe urmă, nu te știam chiar atît de multilateral: și muzică, și pictură, și literatură». «Îți explic imediat. Unu: timpul meu e împărțit ri-gu-ros. Îmi place să știu dinainte, cu precizie, cînd trebuie să învăț, să discut sau să lenevesc. Doi: eu vreau să devin** cel mai bun medic, **mă ocup numai de asta. Dar, pentru că mai sînt pe lume o grămadă de lucruri importante despre care nu am timp să aflu nimic, îmi face plăcere să le aud de la tine.»**

Marius nu fusese niciodată un singuratic, totuși îl uimea și îl bucura această armată de prieteni care apăruseră pe neașteptate în viața lui.

Într-o zi, avu surpriza s-o audă pe Magda Feneșan spunîndu-i:

— Marius, vrei să rămîi puțin după cursuri? Vreau să te rog ceva.

Pierdut de emoție, petrecu ultima oră gîndindu-se cum să folosească mai bine această ocazie providențială. Deși pentru el Magda era cel mai adesea «leșinata aia care scrie biografia romanțată a lui Tiberică Adamescu», Marius își fixă, în vederea întîlnirii, trei anecdote hazlii, două idei originale și o înfățișare a la Kirk Douglas, adică o privire candid-ironică și un zîmbet crud.

Magda — se întîlniră în laboratorul de fizică — nu-i lăsă însă timp să se lanseze. Părea foarte îngrijorată.

— Marius, e vorba despre frate-meu, Gigi. Nu știu ce să mă mai fac cu el.

Îi povesti, pe scurt, că în ultima vreme Gigi nu-și mai vede de carte, hoinărește pe ruptele, se întîlnește cu tot felul de indivizi, vine acasă tîrziu, arțăgos și rupt de oboseală. Uneori, se întîmplă să miroasă și a tutun.

— Tu știi, Marius, că n-avem mamă, iar tata e mereu ocupat. Trebuie să mă descurc singură cu toate. Nu știu ce să mă mai fac cu Gigi. Poate mă sfătuiești tu.

— De ce nu apelezi la Tiberică? bombăni Marius. Cu creierul lui supradimensionat...

Magda roși:

— Nu fi rău. Tiberică e un băiat excepțional, nu mi-e rușine s-o spun. Dar numai la studiu. Tu, însă, ai și experiența vieții.

Marius se foi, măgulit:

— Ei, să nu exagerăm. Ce pot face pentru tine?

— Încearcă să-l atragi pe Gigi printre prietenii tăi. Tu ai **altfel** de prieteni: serioși, inteligenți. Poate reușiți să-l schimbați și pe el!

— Profesoară să te faci, hotărî Marius. Și să scrii articole educative în revistele pentru copii!

— Uite, urmă Magda, astă seară, de exemplu, Gigi o să fie, ca de obicei, la cofetăria «Crizantema», cu alaiul lui... Du-te pe acolo, vezi cum stau

Acțiunea Bulgărele e zăpadă”

Copiii unei școli elemen- are din localitatea ameri- ană Melbourne (statul lorida) nu văzuseră nici- dată cum arată zăpada. joacă cu bulgări de nea ra pentru ei un vis. Dar ată că într-una din zilele cestui an visul a devenit ealitate. Niște școlari din tatul Vermont, care aflaseră de dorința micilor melbournezi, le-au pregătit 200 de «magnifici» bulgări pe care i-au expediat în Florida, ambalați în niște recipiente frigorifice. Operațiunea «Bulgărele de zăpadă» s-a încheiat la 5 februarie printr-o adevărată «bătălie» care s-a desfășurat în curtea școlii din Melbourne. Pentru a le mulțumi colegilor lor din Vermont, copiii din Florida au pregătit sticluțe cu suc de portocale fabricat de ei și le-au trimis urgent la destinație.

EXCZ 970 TRANSMITE

Premiile concursului „EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII“- ediția a II-a,1970

Acum, după apariția noului regulament al **«Expedițiilor Cutezătorii»** pe care l-ați așteptat cu o nerăbdare ușor de înțeles, sîntem în măsură să vă facem încă o surpriză plăcută, dînd publicității numeroasele premii pe care revista noastră le va acorda membrilor echipajelor distinse cu trofee, fanioane de onoare și mențiuni. Iată-le:

PENTRU CEI DISTINȘI CU TROFEE

- fiecărui membru al echipajului distins cu **marele trofeu «BUSOLA DE AUR»**, pe lîngă «medalia de aur», cîte un ceas de mînă și cîte o busolă-brățară.
- fiecărui membru al echipajului distins cu trofeul **«Scutul dacic»** — cîte un ceas de mînă.
- fiecărui membru al echipajului distins cu trofeul **«Caseta de cristal»** — cîte un aparat de fotografiat «Smena».
- fiecărui membru al echipajului distins cu trofeul **«Sfinxul Carpatilor»** — cîte un echipament de turist.
- fiecărui membru al echipajului distins cu trofeul **«Cortul de mătase»** — cîte o trusă de excursie.
- fiecărui membru distins cu trofeul **«Termosul de argint»** — cîte o trusă de excursie.
- fiecărui membru al echipajului distins cu trofeul **«Egreta de fildeș»** — cîte o trusă de pescuit.

- fiecărei membre a echipajului distins cu trofeul **«Gențianele»** — cîte un ceas de mînă «Slava».
- **Tuturor comandanților echipajelor cîștigătoare — cîte o trusă (stilou-pix) «Parker».**

PENTRU CEI DISTINȘI CU PLACHETA ȘI FANIONUL DE ONOARE

Toți membrii echipajelor distinse cu placheta și fanionul de onoare la secțiunile **«Scutul dacic», «Caseta de cristal», «Sfinxul Carpaților», «Cortul de mătase», «Termosul de argint», «Egreta de fildeș»** și **«Gențianele»** vor primi cîte un aparat foto «Certina».

PENTRU CEI DISTINȘI CU MEDALII INDIVIDUALE

Toți expediționarii distinși cu mențiuni și medalii individuale vor primi:

- la medalia de aur — cîte un ceas de mînă
- la medalia de argint — cîte o trusă de excursie
- la medalia de bronz — cîte un aparat de fotografiat «Certina».

Pe lîngă locurile într-o tabără specială, de care vor beneficia toți membrii echipajelor distinse cu cele 8 trofee, Consiliul Național al Organizației Pionierilor va mai acorda și premii în obiecte.

De asemenea, și la această ediție, Ministerul Învățămîntului va acorda un premiu special în obiecte.

*

Sîntem convinși că-i cunoașteți bine de tot pe cîștigătorii primei ediții (1969) a «Expedițiilor Cutezătorii». Cine n-a auzit de membrii echipajelor **«Vînătorii lui Dragoș», «Șoimii Iancului», «Pescăruș 1», «Danubius '69» «Urmașii dacilor», «Gențianele»** și toate celelate despre care am scris atît de mult în revista noastră? Ce-a fost, a fost, și nu vom uita. Acum însă ne interesează **ce va fi.** Cine va cuceri anul acesta trofeele și celelalte distincții și numeroase premii în obiecte? Care vor fi fericiții? Nu le cunoaștem încă numele, totuși îi știm. Știm că vor fi acei expediționari care se vor pregăti temeinic din toate punctele de vedere, care vor ști să-și aleagă cele mai interesante și originale itinerarii și, mai ales, să desfășoare de-a lungul lor, în vară, cele mai rodnice activități de cercetare, de cunoaștere a zonelor străbătute, dar și distractive totodată.

Retrospectivă: două dintre numeroasele și reconfortantele popasuri ale membrilor echipajului «Tulnic» din Arad (foto 1 și 2).

---

treburile. Dacă e cazul, poți să intervii. Te rog!

Marius izbucni în rîs:

— Poate dau ăia cu mine de pămînt! În fine, să văd. M-ai făcut să mă simt un om plin de importanță.

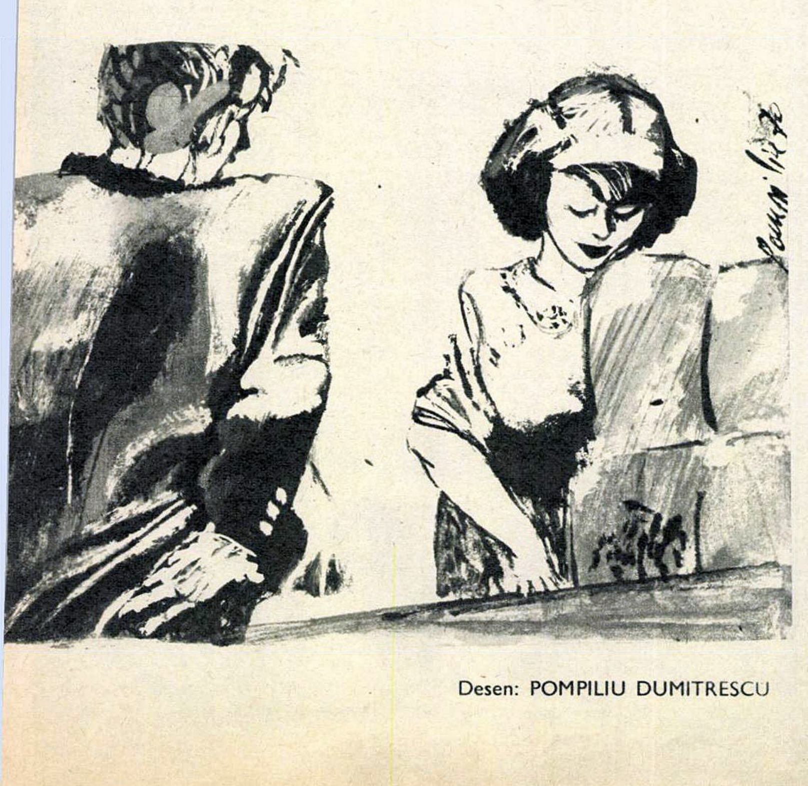

Desen: POMPILIU DUMITRESCU

Însoțit de nelipsitul Prințesă, Marius pătrunse în aceeași seară în dreptunghiul de fum albăstrui care se numea cofetăria «Crizantema». Prin această negură înecăcioasă se auzeau rîsete, chemări, zgomotul jocului electronic cu bile. Marius ceru două cataifuri. Chelnerița îl privi cam mirată; obișnuiții de după-amiază ai localului nu prea cereau prăjituri. Marius o privi și el destul de lung; avea senzația că o mai văzuse undeva. Desigur, se întîmplă să reții figuri văzute întîmplător, taxatori de tramvai, vînzători de prin magazine. Totuși, își dădu seama că atunci cînd o zărise prima oară pe această fată se mai întîmplase ceva cu el, dar acum îi era imposibil să-și amintească ce anume.

Gigi Feneșan era, ca de obicei, la jocul lui cu bile. Marius se apropie:

— Mă lași și pe mine să încerc?

Gigi îl bătu prietenește pe umăr:

— Tu, aici? Îmi pare foarte bine! Hai, dă-i drumul!

Deși nu era profan în acest joc, Marius se strădui să greșească oferindu-i lui Gigi posibilitatea de a-i da sfaturi, lucru pe care acesta îl făcu din toată inima.

— Fii mai atent, Marius! La naiba, unde ți-s ochii? Așa... așa... **închide** porțile! Of, ai pierdut bila! Caută să n-o mai pierzi degeaba și pe a doua... Bravo, vezi că se poate? 800 de puncte! Deși, cu singura bilă care ți-a mai rămas, slabă nădejde să mai faci ceva.

Marius zîmbi în sinea lui, hotărînd să lase de o parte gluma și să joace serios. **«O să facă Gigi niște ochi!».** Începu să manevreze butoanele așa cum se cuvine. A treia bilă alerga înnebunită lovind figurile cele mai grele. Ori de cîte ori se apropia de «porți», Marius o expedia cu dibăcie înapoi, la lucru. Cifrele de pe contorul electronic se succedau vijelios: 1 000 de puncte, 2 000, 3 000...

— Formidabil! exclamă Gigi. Ce repede ai învățat! Încă puțin și cîștigi un joc gratuit!

Fiind vorba de un eveniment destul de rar, o grămadă de gură-cască se adună în jurul noului as. Nici tînăra chelneriță nu rezistă atracției; se apropie curioasă, ținînd la înălțimea umărului o tavă cu păhărele verzi, de lichior.

— Nebunule, mai ai nevoie doar de 200 de puncte! strigă Gigi, transpirat.

Marius ridică o clipă privirile și rămase înmărmurit. Ochii chelneriței... paharele verzi...

În clipa aceea, bila se apropie de porți. Reacționînd cu o zecime de secundă prea tîrziu, Marius o pierdu.

— Păcat, oftă Gigi. În fine, pentru început e, totuși, o performanță. Mi-ai dat niște emoții...

Dar Marius nu-l mai asculta. Acum știa unde o mai văzuse pe chelneriță, numai că atunci era pieptănată altfel și avea ochelari verzi. Era fata din Volkswagen-ul roșu!

(VA URMA)

DIAMANTELE NEGRE

10

Scenariu: **AUREL WEISS** Ilustrații: **NICU RUSSU**

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: ELIBERAȚI CU AJUTORUL LUI GURU, DINU ȘI ANCA AJUNG LA QL-1 SCĂPÎND DE URMĂRITORI. ÎMBRĂCAȚI ÎN COSTUMELE DE SCAFANDRIERI, CEI DOI PĂRĂSESC MICROSUBMARINUL SPRE A O SALVA PE GONDA, FIICA MARELUI SEF GURU.

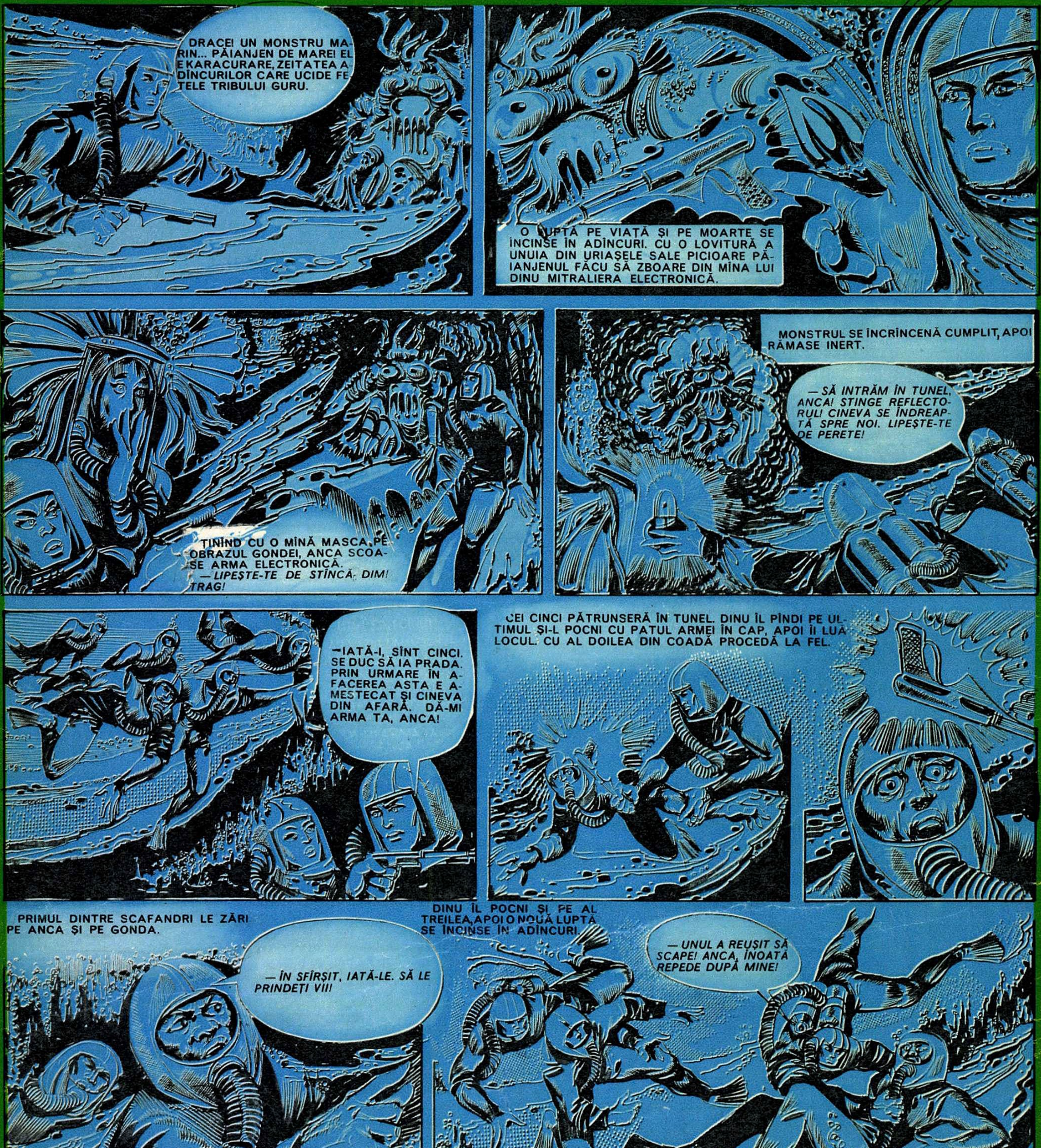
DRACE! UN MONSTRU MARIN... PĂIANJEN DE MARE! EL E KARACURARE, ZEITATEA ADÎNCURILOR CARE UCIDE FETELE TRIBULUI GURU.
O LUPTĂ PE VIAȚĂ ȘI PE MOARTE SE ÎNCINSE ÎN ADÎNCURI. CU O LOVITURĂ A UNUIA DIN URIAȘELE SALE PICIOARE PĂIANJENUL FĂCU SĂ ZBOARE DIN MÎNA LUI DINU MITRALIERA ELECTRONICĂ.
ȚINÎND CU O MÎNĂ MASCA PE OBRAZUL GONDEI, ANCA SCOASE ARMA ELECTRONICĂ.
— LIPEȘTE-TE DE STÎNCĂ, DIM! TRAG!
MONSTRUL SE ÎNCRÎNCENĂ CUMPLIT, APOI RĂMASE INERT.
— SĂ INTRĂM ÎN TUNEL, ANCA! STINGE REFLECTORUL! CINEVA SE ÎNDREAPTĂ SPRE NOI. LIPEȘTE-TE DE PERETE!
— IATĂ-I, SÎNT CINCI. SE DUC SĂ IA PRADA. PRIN URMARE ÎN AFACEREA ASTA E AMESTECAT ȘI CINEVA DIN AFARĂ. DĂ-MI ARMA TA, ANCA!
CEI CINCI PĂTRUNSERĂ ÎN TUNEL. DINU ÎL PÎNDI PE ULTIMUL ȘI-L POCNI CU PATUL ARMEI ÎN CAP, APOI ÎI LUĂ LOCUL. CU AL DOILEA DIN COADĂ PROCEDĂ LA FEL.
PRIMUL DINTRE SCAFANDRI LE ZĂRI PE ANCA ȘI PE GONDA.
— ÎN SFÎRȘIT, IATĂ-LE. SĂ LE PRINDEȚI VII!
DINU ÎL POCNI ȘI PE AL TREILEA, APOI O NOUĂ LUPTĂ SE ÎNCINSE ÎN ADÎNCURI.
— UNUL A REUȘIT SĂ SCAPE! ANCA, ÎNOATĂ REPEDE DUPĂ MINE!

(Va urma)

!

Excursii pe glob + microenciclopedie + noutăți științifice și culturale + sport + povestiri în imagini + umor = revista «Cutezătorii».

Prețul unui abonament pe 3 luni este de 13 lei, iar pe 6 luni 26 lei. Abonamentele se fac la factorii poștali, oficiile și agențiile PTTR, precum și la difuzorii de presă din școli.

PAGINA 5 MAGAZIN

PARE A FI UN DANS, UN RITUAL DAR NU ESTE! ACEASTĂ IMENSĂ COLONIE DE PINGUINI ESTE NELINIȘTITĂ DE APARIȚIA PE PLAJĂ A UNOR OASPEȚI NEAȘTEPTAȚI: ELEFANȚII DE MARE.

UN ZÎMBET CU...

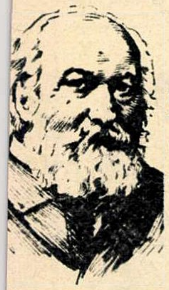

...*N.N. Beketov*, savant renumit, lucra într-o seară în cabinetul său. Deodată, un om de serviciu intră agitat, strigînd:

— Nikolai Nikolaevici, în biblioteca dumneavoastră se află un hoț!

Savantul a dat liniștit de o parte materialele pe care le studia și s-a interesat:

— Și, mă rog, ce citește?

...*Charles Sturm*, marele matematician francez, pe cît era de distrat, pe atît era de modest.

Printre nenumăratele servicii aduse științei, Sturm este și autorul unei teoreme care îi poartă numele. Într-o zi, sosind momentul s-o demonstreze elevilor săi și neștiind cum să facă spre a vorbi cît mai puțin despre el, șopti roșind cu o emoționantă modestie.

— Și acum, domnilor, am ajuns la teorema al cărui nume am onoarea să-l port.

• SFINX •

1 APRILIE

ORIZONTAL

1) Are obiceiul să păcă-ească pe alții. 2) Păcăliți — Becar! 3) I-a jucat o farsă tragică lupului, care-i mîncase doi iezi — Animal... prostuț. 4) 100 mp — Invitata vulpii servită la farfurie, care i-a plătit farsa oferindu-i o masă la sticlă! 5) Unde a rămas prinsă de îngheț coada ursului păcălit de vulpe — Păcăleală. 6) Nu se lasă ușor păcălit (fem.) — În urmă! 7) De prins pește! 8) Urs fără coadă! — Gîgă Tîndală — Prenumele lui Turbincă, cel care a păcălit Moartea. 9) Te «arde» la propriu (fem. — Pus pe scene. 10) De-ale lui Păcală — ziua de naștere a lui Păcală.

VERTICAL

1) Reprezentant al umorului popular românesc, personaj veșnic pus pe farse și păcăleli, prietenul lui Tîndală — A fost tras pe sfoară de cumătra vulpe. 2) Păcăleală de prost gust — Întrece măsura. 3) De aici pornesc toate gîndurile omului — Una din «probele» cu care Dănilă Prepeleac l-a păcălit pe Michiduță într-un basm de Ion Creangă — În șagă! 4) Prefix agricol — Efect cinematografic care stîrnește rîsul printr-o asociere de imagini contraste. 5) Nume feminin — Păcăleală ...din joacă. 6) Subit! — Păcălește cîteodată portarul — Începe rîsul! 7) Minciună... vopsită — Imagine toracică normală (abr.). 8) Păcălit (fig.) — Apărut. 9) Neobișnuit ciudat. — Întîi (pl.). 10) A face una bună — A păcăli.

1	2	3	4	5	6	7	8	■	10
2							■		
3					■				
4		■		■					
5			■						■
6	■						■		
■						■		■	
8		■			■				
9			■						
10				■					

PRACTIC

Dacă preparați o prăjitură și nu aveți la îndemînă un cîntar vă puteți orienta după următoarele măsuri: 1 linguriță cu apă, lapte 4—5 g; 1 linguriță cu făină (cu vîrf) 8—9 g; 1 linguriță cu zahăr tos 12 g; 1 lingură cu apă, lapte 14—15 g; 1 lingură cu făină (cu vîrf) 25 g; 1 lingură cu untură sau unt 25 g; 1 lingură cu zahăr tos 30 g; 1 lingură cu zahăr pudră 25 g; un pahar obișnuit cu apă, lapte 250 g; 1 lingură obișnuită cu făină 125 g; 1 pahar obișnuit cu zahăr tos 200 g; 1 pahar obișnuit cu zahăr pudră 100 g; 1 pahar obișnuit cu ulei 245 g.

JOC DE MIȘCARE

Se desenează un cerc cu diametrul de 5 metri. Jucătorii care participă la acest joc se așază pe marginea cercului în ordine numerică: 1, 2, 3... Numai unul singur rămîne în mijlocul cercului. Acesta ia o minge pe care o pune în centru și strigă un număr. Toți jucătorii se împrăștie, în afară de cel cu numărul strigat. Acesta intră în cerc, ia mingea și strigă: «Stai!» Jucătorii se opresc pe locurile în care se află în acea clipă. Cel ce a luat mingea, o aruncă, încercînd să lovească un jucător. Atins cu mingea, jucătorul o prinde și încearcă la rîndul său să nimerească pe altul și așa mai departe. Jocul continuă pînă cînd unul din jucători nu nimerește. Cel care nu a nimerit trece la mijloc și jocul reîncepe de la capăt.

ANTENE

• În Franța și R.F. a Germaniei anumite porțiuni de șosele au fost vopsite în diferite culori: cu un verde deschis culoarul central, cu un roșu aprins porțiunile periculoase, cu alb încrucișările de drumuri. Observațiile făcute demonstrează că șoselele colorate contribuie la o mai bună desfășurare a circulației rutiere și la evitarea accidentelor.

• Lacul Kiwu din Africa ecuatorială ocupă o suprafață de 2,654 km² și este situat la poalele vulcanului Kituro care ultima oară a erupt în anul 1948. Lava fierbinte scurgîndu-se a făcut ca apa lacului să fiarbă săptămîni în șir. Băștinașii au intrat cu luntrea pe lacul încă fierbinte și au adunat peștele fiert de-a gata. Se pare deci că acest lac a fost cel mai mare castron de ciorbă pescărească din lume.

AFIȘ

Pentru săptămîna aceasta vă recomandăm:

— O CARTE: «Copiii minune» de Theodor Bălan. O întîlnire cu o copilărie deosebită, a unor savanti și oameni de artă care și-au dovedit talentul din cea mai fragedă vîrstă.

UN SPECTACOL DE CIRC: «Carnavalul circului», un spectacol distractiv pentru toate vîrstele. (la Circul de Stat.)

UN FILM: «Prietenele» — film care rulează de mult pe ecranele noastre. Dacă nu l-ai văzut pînă acum, grăbește-te, vei asista la o dezbatere pasionantă.

AGENDĂ MINITEHNICUS

Celor care trimit rachete le precizăm următoarele: întrucît rachetele vor fi încercate și omologate, iar pe de altă parte un exemplar sau un set de exemplare vor rămîne în expoziție, rachetele vor avea două dubluri. Aceste dubluri vor fi încărcate, una din ele trebuind să evolueze la faza județeană, iar una la faza republicană. Al treilea exemplar, descărcat, adică fără motor, va rămîne în expoziție. Același lucru este valabil și pentru rachetele trimise sub formă de set (set de 6 rachete, de 12 etc...).

Aventurile lui Craița

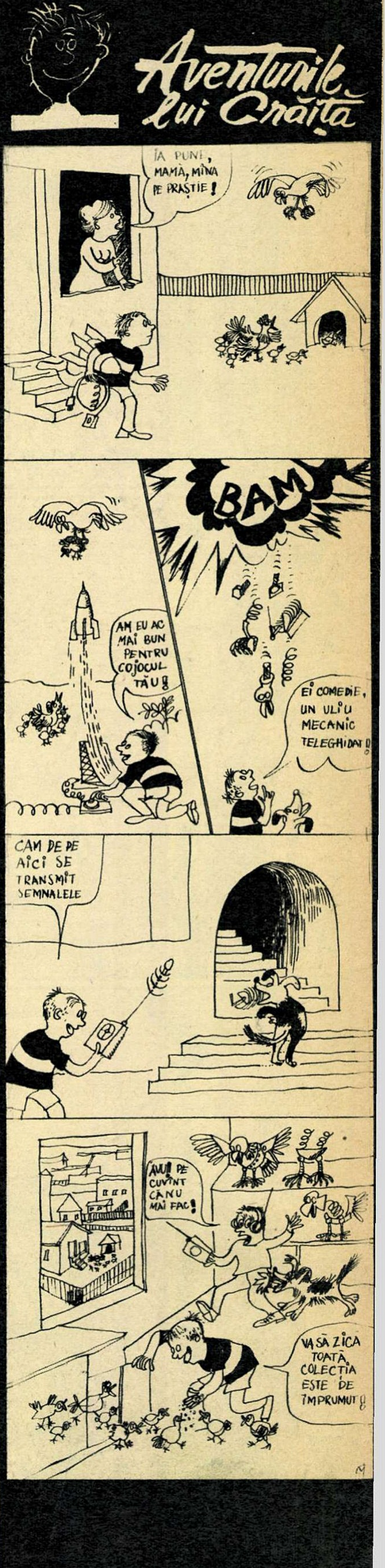

ÎA PUNE, MAMĂ, MÎNA PE PRAȘTIE!
BAM
AM EU AC MAI BUN PENTRU COJOCUL TĂU!
EI COMEDIE, UN ULIU MECANIC TELEGHIDAT!
CAM DE PE AICI SE TRANSMIT SEMNALELE
AU! PE CUVÎNT CĂ NU MAI FAC!
VA SĂ ZICĂ TOATĂ COLECȚIA ESTE DE ÎMPRUMUT!

TAINA CORBULUI DE AUR

Scenariu : IULIU RAȚIU
Ilustrații: TEODOR BOGOI

108

11

ÎMPREUNĂ CU JANOS, COSTEA PORNEȘTE ÎN URMĂRIREA OMULUI ÎN NEGRU, UCIGAȘUL LUI PIȘTA. DAR KAȚI ÎI ANUNȚĂ CĂ BARONUL DRÁSSER ESTE PE URMELE LOR.

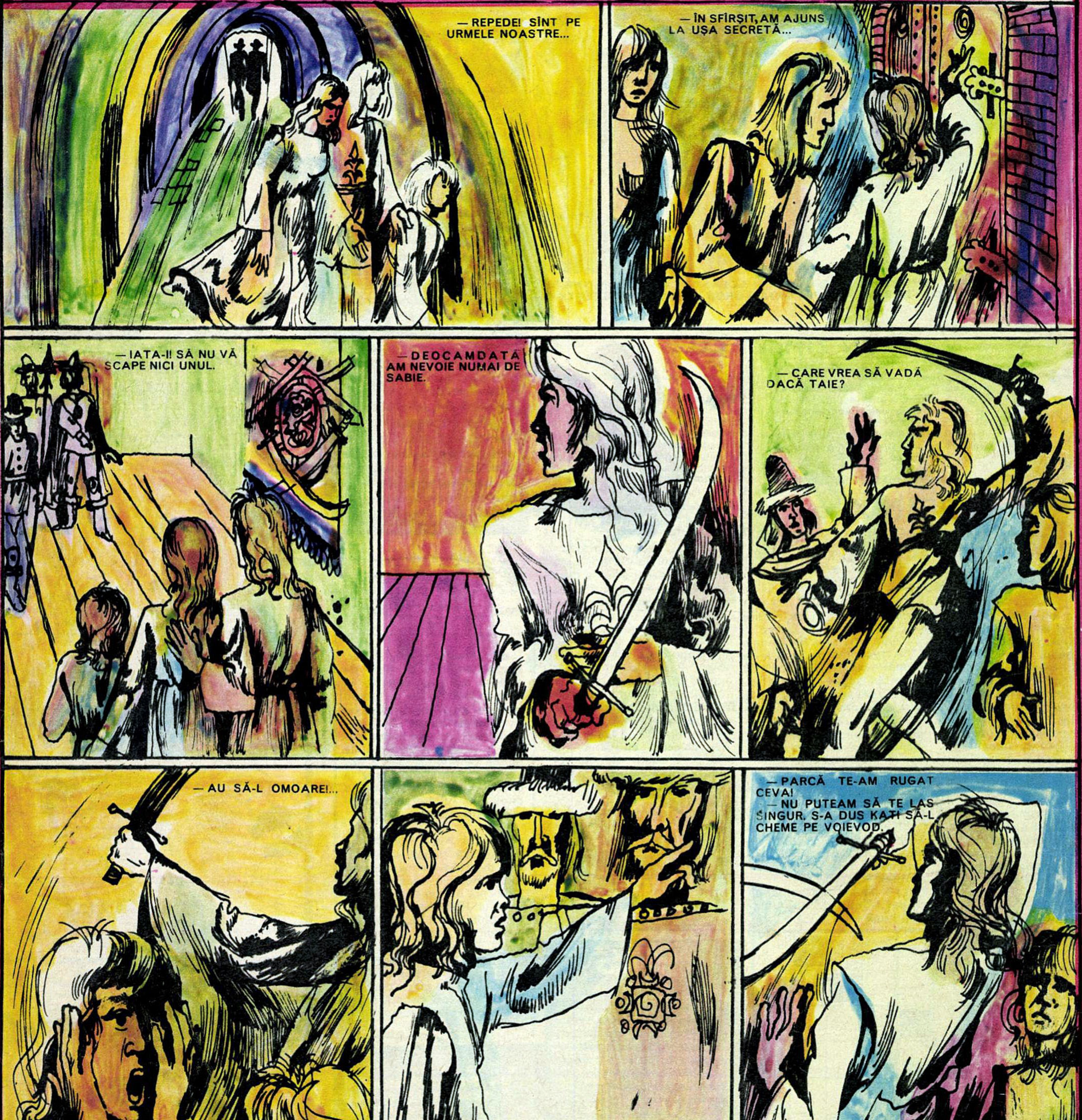
— REPEDE! SÎNT PE URMELE NOASTRE...
— ÎN SFÎRȘIT, AM AJUNS LA UȘA SECRETĂ...
— IATA-I! SĂ NU VĂ SCAPE NICI UNUL.
— DEOCAMDATĂ AM NEVOIE NUMAI DE SABIE.
— CARE VREA SĂ VADĂ DACĂ TAIE?
— AU SĂ-L OMOARE!...
— CUM SĂ-L OMOARE? NU NE CUNOȘTI!
— DU-TE MAI BINE ȘI CHEAMĂ-L AICI PE VOIEVODUL IANCU.
— PARCĂ TE-AM RUGAT CEVA!
— NU PUTEAM SĂ TE LAS SINGUR. S-A DUS KAȚI SĂ-L CHEME PE VOIEVOD.

(VA URMA)

Redactor șef: Mihai NEGULESCU. Redactor șef adjunct: Petre GHELMEZ. Secretar general de redacție: Ovidiu ZOTTA. Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17 60 10. Administrația: EDITURA SCÎNTEIA. Tiparul Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII.
Redactor de număr: B. CARAGIALE. Redactor artistic: Ioan DONCA. Tehnoredactor: Rozalia BARANY.

1 leu
41033

Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile PTTR de către factorii poștali și difuzorii de presă.